ואלו נדרים פרק אחד עשר נדרים — רש"י — פט.

עין משפט נר מצוה

נדרה וכו' כיוס. כיוס שנשמע וכדמוקים לה בפרק נערה המאורסה[ה] בשנשמע ונתגרשה כו' ביום והחזירה בו ביום אינו יכול להפר שעיון שעון יכול להפר שעיון הבעל מפר בקודמין ומי הך מזיר לתירוסין בלמוד היא נמי אינו יכול להפר בשותפות האב דכיון שנשמע שוב אין לו להניח זכות בה וכי קתני נדרה בו ביום לרבותא נקטיה דתע"ג דכו' ביום היתה ברשות מניח קודם שנדרה לפי' שכי כיון שנשמע אין לה תקנה לפי' בשותפו יום עלמו: **גמ' ר' ישמעאל אומר יפר.** דסבירא ליה דבתר תלות הנדר אזלינן ולא בתר למירה: **רבי עקיבא אומר לא יפר.** לאזלינן בתר למירה: **עד שיפא נדר בשעת אלמנות וגירושין.** ונדר היינו תלות הנדר דלילף בין בגירשה בין בפיפא בתר תלות הנדר ה"מ לי לאזלינן: **עד שיפא לי'סור הנדר.** כסבירא לי' מוקמת עלמה בנדר שהכל הולך אחר שעה שהוא עודר: **מתניתין מני ר' עקיבא היא.** לאזלי בתר שעת למירה: **גמ' תימא רבי ישמעאל.** דכי אזיל ר' ישמעאל בתר תלות הנדר ה"מ כי מלית בפפא בנשואין או בגירושין הלכך כיון שאי אפשר לאמירת הנדר ואתו הנדר שיהו ברשות אחד מ"ל לרבי ישמעאל דאזלינן בתר תלות הנדר אבל מתני' לא מלית בפפא אלא ביומי ולא מיגרשא שלמו יומי ולא מיפא שלמו יומי ולא מיגרשא ומצלת אחד לפילו דשלמו יומי ולא מיגרשא שלמו יומי ולא מיגרשא ומצלת אחד לפילו דשלמו יומי ולא מיגרשא ומצלת אחד לפילו דשלמו יומי ולא מיגרשא ומצלת אחד לפילו דש